

ಬೌದ್ಧಿಕ ವಿನ್ಯಾಸ ಸಿದ್ಧಾಂತ ವಿಜ್ಞಾನವೇ?

ಅಮೆರಿಕೆಯ ಪೆನ್ಸಿಲ್ವಾನಿಯಾ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಡೋವರ್ ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ನಗರ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಕೆಲವು ಪೋಷಕರಿಗೆ ಶಾಲೆಯ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತಿಯಾದ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಶಾಲೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಸ್ಥಳೀಯ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನೂ ಹೂಡಿದರು. ಆರು ವಾರಗಳ ವಿಚಾರಣೆಯ ನಂತರ, ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಜಾನ್ ರ. ಜೋನ್ಸ್ ಡಿಸೆಂಬರ್ 20, 2005ರಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ತೀರ್ಮಾನ ಪೋಷಕರ ಪರವಾಗಿತ್ತು. ಅದಲ್ಲದೆ ಈ ತೀರ್ಮಾನ ಆಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಪಡೆಯಿತು.

ಈ ವಿವಾದದ ವಿಷಯವಾದರೂ ಏನು? ಆ ಶಾಲೆಯ ಜೀವ ಶಾಸ್ತ್ರದ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಿಕ ವಿನ್ಯಾಸ (Intelligent Design) ಎನ್ನುವ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿದ ಹನ್ನೊಂದು ಪೋಷಕರ ಆಭಿಪ್ರಾಯ. ಶಾಲೆಯ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದವರು ಆ ವಿಷಯದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಪೋಷಕರು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮೊರೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಯೋಧಿಸಬಾರದು ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟರು.

ನಮಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿದಿರುವ ಡಾರ್ವಿನ್‌ನ ಜೀವ ವಿಕಾಸವಾದವು ಜೀವಿಗಳ ರಚನೆಯು ಕೆಲವೊಂದು ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಕೃತಿಸಹಜವಾಗಿ ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಬೌದ್ಧಿಕ ವಿನ್ಯಾಸ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಜೀವಿಗಳ ರಚನಾ ವಿಕಾಸವು ಆತ್ಮತಃ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಸಹಜವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವಿನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ವಿನ್ಯಾಸಕಾರನಾದ ಒಂದು ಜೀವಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಆಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರತಿಪಾದಕರು "ನಾವು ಸೃಷ್ಟಿವಿನ್ಯಾಸದ ಹಿಂದೆ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯ ಕೈವಾಡ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಅದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಧರ್ಮದ ಕೆಲಸ. ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವೂ, ತರ್ಕಬದ್ಧವೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕವೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನದ ಒಂದು ಭಾಗವೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡುವಾಗ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಶೈಶ್ವ ಧರ್ಮದ ಒಂದು ಪಂಗಡದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಡುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಮತ್ತು ದೃಢಪಡಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಅದು ವಿಜ್ಞಾನವಾಗಲಾರದು ಎಂಬ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಚಿಂತನೆ ಇದು: "ವಿಜ್ಞಾನದಂತೆ ಧರ್ಮವೂ ವೈಚಾರಿಕವೂ, ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕವೂ ಆಗಬೇಕು. ಧಾರ್ಮಿಕ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನದಂತೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬರಿ ಕುರುಡು ನಂಬಿಕೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವ ಧರ್ಮವು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಧರ್ಮವಾಗಲಾರದು. ವಿಜ್ಞಾನದ ಸವಾಲನ್ನು ಧರ್ಮ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ವಿಜ್ಞಾನವೂ ತನ್ನ ಮಿತಿಯನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು. ವಿಜ್ಞಾನವು ಇಂದ್ರಿಯಾತೀತ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲಾರದು. ಆಗ ಧರ್ಮ ನಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ವಿಶ್ವದ ಏಕತೆಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಯೇ ಗುರಿ. ಆದರೆ ಸಾಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾನವ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸುವುದೇ ಅವೆರಡರ ಕರ್ತವ್ಯ ಕೂಡ" - ಬೌದ್ಧಿಕ ವಿನ್ಯಾಸ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ವಿವಾದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಜಿಯವರ ಈ ಚಿಂತನೆಯೊಂದೇ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಹಾರವಾಗಬಲ್ಲದು. ಅಲ್ಲವೇ?

ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಕೋಪದ ಭಾವನೆ

"ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡವಿಲ್ಲದ ಜೀವನ", "ಕೋಪವೆಂಬ ಭಾವನೆ" - ಇವೆರಡು ಹಿಂದೂ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಎರಡು ಭಾನುವಾರಗಳ (ಡಿಸೆಂಬರ್ 08 ಮತ್ತು 20) ಪುರವಣಿಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ವಿಭಾಗದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು. ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಮಾನಸಿಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಆಧುನಿಕ ಜೀವನದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಗಗಳಾಗಿಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಒಳಗಿನ ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ, ಅದು ಕೋಪವಾಗಿ ಭುಗಿಲೇಳುತ್ತದೆ.

ಯಾವುದೇ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ, ಎದುರಿಸಲಾಗದ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವನಿಯೋಜಿತವಲ್ಲದ ಸನ್ನಿವೇಶ ಅಥವಾ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ದೇಹವು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವ ಬಗೆಯನ್ನು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಡ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಒತ್ತಡವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೆದುಳಿನ ಗ್ರಂಥಿಗಳು ಅಡ್ರೆನಲಿನ್ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಟಿಸಾಲ್ ಎಂಬ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಚೋದಕಗಳನ್ನು (Hormone) ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸ್ರವಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಕ್ರಿಯೆ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಯಾವುದೋ ಬಗೆಯ ಅಪಾಯವನ್ನು ನೀರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಚೋದಕ ದ್ರವ್ಯಗಳು ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡರೆ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತವೆ.

ಆಧುನಿಕ ಜೀವನವು ಈ ಬಗೆಯ ದೀರ್ಘಕಾಲೀನ ಒತ್ತಡವು ಉಂಟಾಗಬಲ್ಲ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯು ವಯಸ್ಸು, ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿ ಭೇದಗಳಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ತರಹದ ಜನರ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ತುಂಬ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ, ತೀವ್ರಗತಿಯ ಹಾಗೂ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ವಾತಾವರಣವು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ, ಶಕ್ತಿಹೀನತೆ, ಅಸಂಪೂರ್ಣತೆ, ಅಸುರಕ್ಷತೆ, ಜೀವ ರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವ ಬಗೆಯೇ ಕಳವಳ ಮುಂತಾದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ವಿಪರೀತ ಪರಿಣಾಮವುಳ್ಳ ಮನೋ

ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಘರ್ಷವಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಧುನಿಕ ಜೀವನಗಳು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬೇರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲಾರವು, ಅದರ ಬಾಹ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಬಲ್ಲವು, ಅಷ್ಟೇ.

ಒತ್ತಡದ ಬಾಹ್ಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಕೋಪ. ಅದು ಉಂಟಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷಣ ಏನೆಂದರೆ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಬದುಕು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಕೀರ್ಣವಾದಂತೆ, ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜನರೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಕೋಪ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ರೀತಿ ಆಯಾ ಮನುಷ್ಯನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೋಪ ನಮ್ಮ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸದಾ ಕಾಡುವ ವೈರಿ. ತುಂಬ ಕೋಪಿಷ್ಠರಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೃದಯಾಘಾತದ ಸಂಭವವೂ ಹೆಚ್ಚು.

ವಿಜ್ಞಾನವು ನಮ್ಮ ಬಾಹ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ದುರುಪಯೋಗವೂ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲೂ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನೈಜ ಧರ್ಮ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ಜೀವನವನ್ನು ಅರ್ಥಮೂರ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ವಿಜ್ಞಾನವು ಮಾನವನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಕೇವಲ ಭೌತಿಕ ಸುಖಸಾಧನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತುಡಿತವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿರುವುದು ಎಲ್ಲ ಮಾನಸಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯೇ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಯುತ ಜೀವನ ಶೈಲಿ - ಇವುಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ರಾಮಬಾಣವಾಗಬಲ್ಲವು. ಈಗಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತದೆಯೇ?

ವಾರ್ತಾ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ